

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis In Qvatuor Partes Distributæ Pars ...

In qua de Virtutibus in Communi, & Theologicis, Fide, Spe & Charitate, nec
non Virtutibus Cardinalibus, præsertim Justitia & Jure, ac Religione
ceterisq[ue] annexis, & Vitiis Oppositis in particulari breviter & dilucidè
tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1663

- Concilia partim approbate, partim reprobata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72941](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72941)

XIII. Lugdunense I. Episcoporum 140. tempore Innocentii IV. celebratum anno 1246. causâ Frederici Imperatoris deponendi, expeditionisquæ in terram sanctam suscipiendâ.

XIV. Lugdunense II. Episcoporum plusquam 700. (juxta alios 500.) tempore Gregorii X. anno 1274. celebratum contra Græcorum errores & pro recuperatione terræ sanctæ, aliisque de causis. In quo operâ & studio S. Bonaventuræ unio Ecclesiæ Græcæ cum Latina facta est.

XV. Viennense Episcoporum 300. & amplius, tempore Clementis V. anno 1311. celebratum contra varias hæreses, scilicet Fratricellorum, Begardorum & Beguinarum: in quo etiam Ordo Templariorum extinctus, & varietate factæ Constitutiones, editæ sub nomine Clementinarum.

XVI. Florentinum anno 1438. Ferrariæ inchoatum, & ratione pestis Florentiæ anno 1439. absolutum sub Eugenio IV. contra errores Græcorum, qui ibidem Ecclesiæ Latinæ conjuncti, unâ cum Armenis. Cui subscripserunt Episcopi 141. cum interim diversi recessissent.

XVII. Lateranense V. & ultimum anno 1512. sub Julio II. inchoatum, & anno 1517. sub Leone X. finitum Episcoporum 114. ad tollendum schisma, quod per Conciliabulum Pisanum celebratum anno 1511. propagabatur, item ad Principum concordiam, Clericis ac populi reformationem.

XVIII. Tridentinum ceptum anno 1545. sub Paulo III. continuatum sub Julio III. & finitum anno 1563. sub Pio IV. celebratum contra hæreses varias istius sæculi, præsertim Lutheranorum. Cui subscripserunt 255. videlicet Legati 4. Cardinales 2. Patriarchæ 6. Archiepiscopi 25. Episcopi 168. Abbates 7. Procuratores absentium 39. Generales Ordinum 7. Et si ex Villapandæo alium numerum Patrum, qui interfuerunt referat Bellarminus l. 1. de Concil. c. 5.

Concilia Generalia reprobata.

161.
Concilia
Generalia
reprobata.

I. INTER Concilia reprobata, primum (quod Ariani velut Generale obtrudunt) est Antiochenum anno 345. (ut habet Sylvius & Longus in Indice) vel potius anno 340. (ut ex Bivio transcribit postea idem Longus in Notis) celebratum tempore Julii I. factione Eusebianorum, qui verè Ariani erant, ibique Athanasium damnarunt, viamque eversioni Nicænæ Synodi pararunt.

II. Mediolanense Episcoporum plusquam 300. tempore Liberii Papæ anno 153. in causa Athanasii habitum; quod quidem fuit verius tyrannica consultatio, Arianorumque conjuratio, justissimèque reprobatum Conciliabulum.

III. Ephesinum II. (quod Synodum præ-

datoriam Veteres vocarunt) tempore Theodosii junioris anno 449. in quo factione Diocæsori occisus est S. Flavianus Episcopus Constantinopolitanus; Legati Leonis Papæ fugati, hæresisque Eutichiana confirmata.

IV. Constantinopolitanum sub Leone Isauro coactum anno 730. contra sacras Imagines. Cui è Patriarchis solus interfuit S. Germanus Episcopus Constantinopolitanus, qui quod actis consentire nollet, à Sede sua dejectus est. Ita Bellarminus l. 1. de Concil. c. 6. Mirum tamen, hujus Concilii non fieri mentionem à Baronio, aut in Tomis Conciliorum Bivio, aut Summa Francisci Longi, qui tamen in Indice præambulo illud statuerat ad annum 728.

V. Constantinopolitanum (quod VII. Synodum appellant Iconomachi) sub Constantino Copronymo, & Pseudopatriarcha Constantinopolitano anno 754. Episcoporum 338. contra sanctas Imagines, reprobatum in Synodo VII. act. 6.

VI. Pisanum ab Imperatore & Rege Galliæ ac aliquot Cardinalibus coactum anno 1511. contra Julium II. reprobatum in Concilio Lateranensi sub eodem Julio II. sess. 2. & 3.

Inter Concilia reprobata solet etiam recitari Concilium Arimense, signanter à Francisco Longo in Indice memorato. Qui tamè in Summa ex Bivio rectius distinguit duo Concilia, unum generale legitimum Episcoporum plusquam 400. qui omnes ferè Catholici, anno 359. habitum tempore Liberii Papæ, in quo fides Ariana condemnata fuit, fidesque Nicæna confirmata. Alterum, Conciliabulum illegitimum & reprobatum, post aliquot menses à dissolutione Concilii ibidem coactum, in quo fraude Arianorum, Ursacii præsertim & Valentis, ac metu minisque Imperatoris consentientibus ferè omnibus Episcopis Catholicis, præter Librium, Servatium Tungrensem, & paucos alios, nomen Homoujion abolitum fuit. Vide Baronium ad annum 359. Bivium in notis ad Concilium, & Conciliabulum Arimense.

De nostrorum Hæreticorum Synodis, Wittenbergensi, Basileensi, Figurina, Bernensi & Nationali (sic vocant) Dordracena, nil attinet dicere: cuiusque enim Catholico notissimum est, fuisse mera Conciliabula, nomineque Concilii proflus indigna.

Concilia partim approbata, partim reprobata.

INTER Concilia partim approbata, partim reprobata, primum censetur Sardinense Episcoporum 376. è quibus trecentos fidem Catholicam firmasse, reliquos septuaginta sex Orientales Arianam fidem scripsisse, ait Bellarminus l. 1. de Conciliis c. 7. An hujus & Fran-

162.
Quid censendum de Concilio Arimense.

163.
Concilia partim approbata, partim reprobata. An hujus & Fran-

164. *Quid cen-
sendum de
Synodo Syr-
mieni.*

& Franciscus Longus in Indice Concilio-
rum Summæ præambulo. Qui tamen in
ipsa Summa in Notis ad D. Concilium ex
Bino verbatim transcribens rectius ad-
vertit, fuisse duo Concilia; unum Sardicen-
se legitimum & Oecumenicum anno 347. ce-
lebratum, quod est Nicæni appendix, cum
quo etiam velut unum censetur, & sub e-
ius nomine aliquando ejus Canones citan-
tur: tum quia solum in eo fides Nicæna
cum suis Canonibus confirmata & explica-
ta fuit. Unde Canones utriusque Concilii,
quasi unius forent, conjuncti habentur in
Romana Bibliotheca, & antiquo Exemplari
Monasterii Vedastini Atrebatii, quod ante
annos mille & centum è Græco venit *Dio-
nysius Exiguus*. Patres plusquam 300. qui
huic Concilio interfuerant & subscripse-
runt, omnes Catholici erant, præsentibus
Legatis Sedis Apostolicæ Archidamo &
Philoxeno Presbyteris. Alterum Concilia-
bulum Demiariorum, ementito & di-
vulgato Concilii Sardicensis nomine ce-
lebratum sub idem tempus vel anno sequenti
Ariani, Sardicæ per fugam dilapsi, Philip-
popoli in Thracia, in quo quintam perfidi-
æ formulam fabricarunt, damnatis quid-
em specietenus quibusdam Arii positioni-
bus, at nomine Consubstantialitatis calli-
dè omisso. Et hinc occasio deceptionis in
multis Scriptoribus.

165. *Quid de
Concilio
Quinisexto seu Trul-
lano.*

Secundò inter partim approbata, partim
reprobata statuitur post Bellarminum l. 1. de
Conciliis c. 7. à Francisco Longo in Indice ci-
tato Concilium Syrmienle celebratum an-
no 357. ut probat Longus in Notis ad D.
Concilium. Et si in Indice præambulo di-
cat celebratum anno 356. annis quinque
post Sardicense, quod celebratum fatur
anno 347. Syrmienlem potèrò Conventum
esse Conciliabulum potius, quàm ulla ex
parte probatum Concilium putat idem
Longus in Notis secutus Baronium. In eo
Photinus condemnatus est; sed (ut apparet)
specietenus & simulatoriè, ut Ariani se Ca-
tholicos simularent. Duplex quoque in eo
fidei formula fuit edita. Quarum prima nil
habet quod culpetur, præter suppressum
callidè nomen *Consubstantialitatis*. Secunda
verò aperte impia & Ariana fuit.

Tertio Concilii partim approbati par-
tim reprobati accensetur etiam Concilium
Quinisextum, Constantinopoli in Trullo
celebratum anno 692. sine auctoritate Se-
dis Apostolicæ, prætextu supplendi Cano-
nes Ecclesiasticos in V. & VI. Synodo non
confectos; cum tamen hæc Synodi tantum
ob causam fidei fuerint congregatæ. Unde
est Conciliabulum ab Ecclesia reprobatum.
Canonelque 102. ibidem conditi ex hac
Synodo nil habent roboris, quamquam Ec-
clesia eos non respuat, uti veritati consen-
tientes, qui aliàs sunt secundum Decreta
legitimorum Conciliorum aut S. Roma-

næ Ecclesiæ. Ceteros verò Decretis san-
ctorum Patrum contrarios semper detesta-
ta est. Canonem octuagesimum secundum
citant quidem Patres Synodi VII. at non
alià ratione, quàm ut Iconoclastas, cum
velut Synodi Oecumenicæ partem admit-
tentes, proprio gladio jugularent.

Quartò, pariter annumeratur, hujus ge-
neris Conciliis Francofordienle 300. Epil-
copoito, præsentibus Sedis Apostolicæ
Legatis anno 794. celebratum (quod ta-
men in rigore locum fuit Provinciale, seu
Nationale) approbatum quoad ea, quæ re-
jectam ibidem adoptionem Christi concer-
nunt; reprobatum autem quoad eam par-
tem, quæ ex errore damnata ab eo fertur
Synodus Nicæna II. Dico, fertur: nam de
veritate non satis constat: quin immo cre-
dibilis est, fallam esse hanc rationem;
ut fultè probat Binius in Notis, & consensit
Longus ibidem; et si in Indice præambulo
oppositum supponat.

Quintò, Concilium Constantienle Oc-
cumenicum, qualiter ex parte solum pro-
batum sit, in supradictis diximus n. 158.

Sextò, inter hæc recensetur Concilium
Basileense; quod quidem à Martino V. in-
dictum, & operà Eugenii IV. legitime in-
choatum, mox degeneravit in illegitimum
& schismaticum, nulliusque prorsus aucto-
ritatis Conciliabulum, & hoc nomine re-
probatum in Concilio Lateranensi sub Leone
X. sess. 11. Unde nihil hujus Concilii ratum
est: nisi quòd dudum postea Nicolaus V.
pacis gratià approbaverit, quæ de Beneficiis
Ecclesiasticis in eo constituta fuerant.

Denique Concilium generale Pisanum
anno 1409. celebratum, duobus se pro
Pontifice gerentibus, ad tollendum schil-
ma, neque apparet clarè approbatum neque
etiam reprobatum. Nam Antoninus qui-
dem P. 3. Tit. 12. c. 5. §. 2. vocat Conci-
liabulum illegitimum; schisma quoque per
illud potius videtur fuisse auctum, dum
deposito Gregorio XII. & Benedicto P. seu-
do papa, electus est Alexander V. à Car-
dinalibus utriusque obedientiæ, duobus
aliis pontificatum deponere nolentibus.
Aliunde tamè apparet fuisse legitimum:
tum quia Alexander V. censetur hoc no-
mine in Cathalogo legitimorum Pontifi-
cum, & Alexander VI. aliàs se quintum
appellare debuisset: tum quia ipse Alexan-
der V. in articulo mortis, protestatus est
se credere acta Concilii rectè & integrè
sine dolo malo peracta fuisse: tum quia vi-
deri poterat Cardinalibus in hujusmodi du-
bio seu Controversia fas esse providendi Ec-
clesiæ de capite non controverlo.

166. *Quid de
Francofor-
diensi Con-
stantiensi
& Basileen-
si.*

167. *Concilium
Pisanum nec
aperitè pro-
batum, nec
clarè repro-
batum.*

